Βηθλεέμ (Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 23 Δεκεμβρίου, 2014

Ας σηκωθούμε λοιπόν και ημείς. Και αν ταράσσονται όλοι, εμείς ας τρέξωμεν εις το σπίτι του παιδιού. Και αν μας **εμποδίζουν**
εις τον δρόμον μας αυτόν είτε βασιλείς, είτε πλήθη είτε τύρρανοι, ας μη αφήσωμεν τον πόθο μας να σβήση. Έτσι θα αποκρούσωμεν τα δεινά που μας απειλούν. Διότι και αυτοί, αν δεν έβλεπαν το παιδί, δεν θα εξέφευγαν τον κίνδυνο εκ μέρους του βασιλέως. Πριν ιδούν το παιδί επρομηνύοντο από παντού φόβοι και κίνδυνοι και ταραχαί. Μετά τη προσκύνηση η γαλήνη και η ασφάλεια. Όχι πλέον Άστρον αλλά τους αναλαμβάνει ο άγγελος, αφού έγιναν έπειτα από την προσκύνησιν ιερείς, αφού άλλωστε προσφέρουν και δώρα.

Άφησε
λοιπόν και εσύ τον Ιουδαϊκόν λαόν, την πόλιν που ταράσσεται, τον αιμοδιψή τύρρανον, την πλάνην του βίου και σπεύσε εις την Βηθλεέμ, όπου είναι ο οίκος του άρτου του πνευματικού. Αν είσαι **βοσκός** και έλθεις εδώ , θα ιδής το παιδί εις το κατάλυμα. Αν είσαι **βασιλεύς**
και δεν έλθης, εις τίποτα δεν θα σε ωφελεί η πορφύρα. Αν είσαι μάγος κανέναν εμπόδιο από την ιδιότητά σου, φθάνην να έλθεις και να αποδώσεις τιμήν και προσκύνησιν και όχι να καταπατήσεις τον Υιόν του Θεού. Αν προσέλθεις με τρόμον και χαράν- διότι είναι δυνατόν να συνδυασθούν αυτά τα δύο.

Πρόσεξε μόνον μη ομοιάσεις με τον Ηρώδην και ειπής˙ *Δια να έλθω και 'γω να τον προσκυνήσω, και όταν έλθης θελήσης να τον φονεύσης*. Διότι με αυτόν ομοιάζουν όσοι μετέχουν **ανάξια εις τα Μυστήρια**.
«Ένοχος γαρ ο τοιούτος έσεται», φησί, «του σώματος και του αίματος του Κυρίου» (Α Κορ. 11,27). Διότι έχουν μέσα των τον τύραννον που βασανίζεται από την βασιλεία του Θεού και είναι παρανομώτερος από εκείνον τον Ηρώδην, τον τύρρανον Μαμωνάν. Αυτός επιθυμεί να επικρατήσει και στέλλει τους ιδικούς του, δια να προσκυνήσουν κατά τύπους, που φονεύουν όμως κατά την προσκύνησιν.

Ας
φοβηθούμεν λοιπόν μήπως λαμβάνωμεν κάποτε την μορφήν ικετών ως προσκυνητών, δείξωμεν όμως εις την πράξιν συμπεριφοράν αντίθετον. Ας πετάξωμεν τα πάντα από τα χέρια μας, όταν πρόκειται να προσκυνήσωμεν.

Αν έχωμεν **χρυσόν**,
ας τον προσφέρωμεν εις αυτόν και ας μην τον κρύβωμεν εις την γην. Αν οι βάρβαροι τότε εκείνοι τον προσέφεραν τιμητικώς, ποιος είσαι εσύ που **δεν δίδεις εις αυτόν που έχει ανάγκη;** Έαν εκείνοι έκαμαν τόσον δρόμον, δια να ιδούν τον γεννηθέντα, τι θα απολογηθείς συ, που ούτε ένα στενορρύμι δεν επέρασες, δια **να επισκεφθείς έναν άρρωστον και φυλακισμένον**;
Μολονότι, όταν υποφέρουν και είναι φυλακισμένοι, ελεούμε και τους εχθρούς. Συ όμως δεν ελεείς ούτε τον ευεργέτην και Κύριον σου. Και εκείνοι προσέφεραν χρυσόν, ενώ εσύ με δυσκολίαν δίδεις ολίγον ψωμί. Εκείνοι είδαν το Άστρον και εχάρησαν, συ όμως μολονότι βλέπεις τον ίδιον τον Χριστόν να είναι ξένος και γυμνός, **δεν σκύβεις επάνω του**.
Ποιος από σας, που εδέχθητε απείρους ευεργεσίας, επεχείρησεν χάριν του Χριστού τόσον μεγάλον ταξίδιν, όσο εκείνοι οι βάρβαροι ή μάλλον εκείνοι οι φιλοσοφώτεροι από τους φιλοσόφους;

(Ιωάννου Χρυσοστόμου έργα, ΕΠΕ, τόμος 9)

(Πηγή ηλ. κειμένου: egolpion.com)